

Turnul Dogarilor

Turnul Dogarilor

Turnul Dogarilor este *singurul turn care s-a păstrat din cetatea medievală a orașului*, împreună cu fragmentele zidurilor de pe latura sudică a cetății și bazele Turnului Rotarilor (azi în piațeta Centrului Municipal de Cultură George Coșbuc.

Cetatea Bistriței s-a conturat în secolul al XV-lea în urma unui privilegiu acordat de regele Matia Corvinul. Cetatea a avut trei porți întărite cu câte două turnuri, șanțuri cu apă și poduri mobile. Zidurile de piatră, înalte de circa 10 metri, erau întărite cu zece turnuri și două bastioane de artilerie.

Bistrița a fost în perioada medievală unul dintre cele șapte burguri ale Transilvaniei, iar simbolurile cetății sale se regăsesc în stema Transilvaniei și a României.

Turnul Dogarilor

Turnul Dogarilor a fost construit și apărat de breasla dogarilor și de branșele care se ocupau de prelucrarea lemnului. Aici se afla și sediul breslei, inclusiv locul în care meșterii lemnari își organizau întâlnirile breslei.

La sfârșitul secolului al XIX-lea fortificația burgului Bistrița și-a pierdut importanța militară și a fost demolată, dar o parte din zidurile de curtină și Turnul Dogarilor au fost păstrate. Asociațiile tinerilor din oraș l-au utilizat ca loc de întâlnire pentru organizarea unor activități de salvare a monumentelor orașului.

Etajele turnului sunt amenajate pentru organizarea unor expoziții de artă sau expoziții cu obiecte tradiționale care au refuncționalizat acest monument.

În apropierea turnului, pe Traseul turistic al breslelor, se află și fragmentele vechiului convent dominican din secolul al XV-lea.

Cetatea Bistriței (1465-1484)

Turnul a fost restaurat
 în 1926 și apoi în anii
 1976-1977.

Turnul Dogarilor

Legende:

La 1 februarie 1602 generalul Basta a asediat orașul, iar artileria a reușit după un foc concentrat, să spargă zidurile cetății în preajma Turnului Dogarilor. Mercenarii generalului habsburgic au intrat în cetate și au încercat să înainteze spre centrul orașului. Atunci, în iureșul luptei se spune că fierarul Georg Pfaffenbruder și-a luat din atelierul său un baros pe care l-a legat cu un lanț și rotindul deasupra capului a făcut cărare printre mercenarii valoni. Încurajați de intervenția năprasnică a fierarului toți locuitorii au revenit cu curaj în luptă, iar atacatorii au fost azvârliți peste ziduri, și, o parte au pierit în apa înghețată a râului Bistrița.

Ca un memento, strada Dogarilor s-a numit și strada Fierarului Georg Pfaffenbruder, iar o statuie a eroului bistrițean veghează și azi la una dintre răspântiile acestei cetăți.

